BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 25 juli 1973

betreffende belastingfaciliteiten, verleend uit hoofde van artikel 34 van de Franse wet nr. 65-566 van 12 juli 1965, alsmede het rondschrijven van 24 maart 1967 aan Franse ondernemingen die vestigingen in het buitenland oprichten

(Slechts de tekst in de Franse taal is authentiek)

(73/263/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, en met name op de artikelen 54, lid 3, sub h), en 93, lid 2, eerste alinea,

Gelet op het Algemeen Programma voor de verwezenlijking van de vrijheid van vestiging, titel VII, door de Raad op 18 december 1961 vastgesteld (1), en de sinds 1964 goedgekeurde uitvoeringsrichtlijnen,

Gezien de schriftelijke en mondelinge opmerkingen van de Lid-Staten en andere belanghebbenden,

I

Overwegende dat de Franse Regering, bij artikel 34 van wet nr. 65-566 van 12 juli 1965 houdende wijziging van de belasting van ondernemingen en de belasting op inkomen uit roerend vermogen en bij het rondschrijven van 24 maart 1967 (JORF van 13. 7. 1965, blz. 6007 en JORF van 29. 3. 1967, blz. 3020 tot 3029) — bepalingen, die nadien in artikel 39 octies, lid 2, van de Code général des impôts zijn overgenomen — een steunregeling heeft ingesteld, krachtens welke Franse ondernemingen en groeperingen van ondernemingen bij goedkeuring van de Minister van Financiën kunnen worden gemachtigd van hun in Frankrijk belastbare winsten definitief bedrijfskosten en bepaalde bedrijfslasten van verkoopinrichtingen, studiebureau's inlichtingenbureau's en bedrijfsvestigingen die zij in het buitenland oprichten alsmede van werken, die zij daar doen uitvoeren kunnen aftrekken, en wel gedurende de eerste drie boekjaren;

Overwegende dat de belastingfaciliteit, die de Franse ondernemingen aldus verkrijgen, bestaat in de definitieve aftrekking van de genoemde kosten en lasten van de belastbare winst, hoewel in het buitenland opgerichte vestigingen niet in Frankrijk, doch in het buitenland belastbaar zijn, waar hun bedrijfskosten eveneens fiscaal worden verdisconteerd; dat het hier steunmaatregelen in de zin van artikel 92, lid 1, van het E.E.G.-Verdrag betreft, aangezien deze verlichtingen van de bedrijfskosten van ondernemingen niet alleen gericht zijn op het stimuleren van de oprichting van vestigingen in andere Lid-Staten van de Gemeenschap, doch eveneens, zoals overigens uitdrukkelijk in het bovengenoemde rondschrijven van 24 maart 1967, vermeld op de actieve bevordering van de Franse uitvoer; dat zij uit dien hoofde de mededinging vervalsen en het handelsverkeer binnen de gemeenschappelijke markt rechtstreeks ongunstig beïnvloeden;

Overwegende dat steunmaatregelen ten behoeve van de uitvoer binnen de Gemeenschap onverenigbaar is met de gemeenschappelijke markt en niet in aanmerking kunnen komen voor één der uitzonderingen van artikel 92 van het E.E.G.-Verdrag;

Overwegende bovendien dat deze steunmaatregelen eveneens strijdig zijn met de vigerende bepalingen op het gebied van het recht van vestiging, die voorschrijven dat de Lid-Staten aan onderdanen die zich in een ander land van de Gemeenschap vestigen geen steun mogen verlenen waardoor de vestigingsvoorwaarden kunnen worden vervalst; dat daarom alleen reeds deze steunmaatregelen niet als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt kunnen worden beschouwd en dat zij derhalve dienen te worden verboden;

II

Overwegende dat de Commissie bij schrijven van 18 mei 1972 aan de Franse Regering ten aanzien van deze belastingsfaciliteiten de procedure van artikel 93, lid 2, van het E.E.G.-Verdrag heeft ingeleid;

Overwegende dat de Franse Regering na de inleiding van deze procedure de Commissie bij schrijven van 19 juni 1972 in kennis heeft gesteld van haar voornemen vóór 31 december 1972 bij de wetgevende vergadering een wetsontwerp in te dienen tot harmonisatie van de betrokken maatregelen met de voorschriften van het E.E.G.-Verdrag;

Overwegende dat het Franse Parlement daadwerkelijk, door goedkeuring van artikel 6 van de wet op de gewijzigde begroting van 1972, nr. 72-1147 van 23 december 1972 (JORF nr. 301 van 27 december 1972,

(1) PB nr. 2 van 15. 1. 1962, blz. 49/62.

blz. 13476), de genemde belastingciliteiten. met afschaffing van de bepalingen van artikel 39 octies van de Code général des impôts, heeft vervangen door een belastingsregeling welke neutraal is uit het oogpunt van de mededinging en verenigbaar is met de voorschriften op het gebied van het recht van vestiging; dat echter artikel 6, lid 5, van de bovengenoemde wet bepaalt, dat de nieuwe regeling eerst op 1 april 1973 in werking treedt en dat de voordien vigerende bepalingen van toepassing blijven op vóór deze datum opgerichte vestigingen en bureau's;

Overwegende dientengevolge dat de Franse ondernemingen, ondanks de bij de bovengenoemde wet van 23 december 1973 aangebrachte wijzigingen uitvoersteun blijven genieten, welke onverenigbaar is met de gemeenschappelijke markt en dat deze situatie tot eind 1975 zal voortduren;

III

Overwegende dat de Commissie bij schrijven van 4 mei 1973 aan de Franse Regering de op 18 mei 1972 ingeleide procedure heeft aangevuld ten einde rekening te houden met de uitbreiding van de Europese Gemeenschap; dat de Franse Regering bij schrijven van 14 mei 1973 heeft opgemerkt:

— dat artikel 6, lid 5, van wet nr. 72-1147 van 23 december 1972, wat de datum van 1 april 1973 betreft, berust op een amendement, waartoe door het Parlement is besloten;

— dat een dergelijk uitstel gemotiveerd wordt door de noodzaak, een overgang te waarborgen tussen de oude steunregeling en de nieuwe belastingvoorschriften;

— dat de toepassing van de vroegere maatregelen tot eind 1975 ten gunste van ondernemingen die vóór 1 april 1973 vestigingen in het buitenland hebben opgericht, gerechtvaardigd is wegens de verkregen rechten, uit hoofde van de hun verleende goedkeuringen;

Overwegende dat dergelijke argumenten niet kunnen worden aangevoerd om de bepalingen van het E.E.G. Verdrag op het gebied van steunmaatregelen van de Staten en van het vestigingsrecht niet in acht te hoeven te nemen; dat de betrokken belastingfaciliteiten vanaf het ogenblik van hun instelling onverenigbaar waren met de gemeenschappelijke markt; dat de Commissie gezien de omstandigheden geen navordering van de in het verleden toegekende belastingverlichtingen niet betaalde bedragen heeft verlengd; dat de Franse ondernemingen, na de in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* nr. C 53 van 27 mei 1972 gepubliceerde bekendmaking, niet meer onvoorwaardelijk op de betrokken steunmaatregelen konden rekenen; dat dientengevolge de Franse Regering geen grond heeft om zich tegenover de Commissie te beroepen op de door haar onderdanen verkregen rechten;

Overwegende dat de datum van de oprichting van de vestiging in het buitenland, of de datum waarop de goedkeuring van de Franse Minister van Financiën is verleend, geen argument kunnen vormen om de handhaving van de belastingfaciliteiten thans nog te blijven toestaan,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De Franse Republiek neemt de nodige maatregelen om onverwijld een eind te maken aan de belastingfaciliteiten, voorzien in artikel 39 octies van de Code général des impôts ten gunste van Franse ondernemingen ten behoeve van uitvoertransacties en de oprichting van vestigingen binnen de gemeenschappelijke markt.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de Franse Republiek.

Gedaan te Brussel, 25 juli 1973.

Voor de Commissie

De Voorzitter

François-Xavier ORTOLI